

ЗАКЉУЧЦИ СА МЕЂУНАРОДНОГ НАУЧНОГ СКУПА ГЛОБАЛИЗАЦИЈА И ДЕСУВЕРЕНИЗАЦИЈА

Овај научни скуп, на коме је учествовало више од 70 истраживача из 9 држава (Русија, Шпанија, Бугарска, Румунија, Украјина, Либија, Македонија, Република Српска и Србија) отворио је расправу о једној изузетно значајној теоријској и практичној теми – односу процеса глобализације и десуверенизације националних држава.

Теме које су разматране, у пленуму и по секција, покривале су читав низ аспеката и димензија ова два симултано дејствујућа процеса: проблем унутрашњег и спољњег суверенитета држава у савременом свету, питања преображаја и угрожености националних култура и идентитета, социјалног раслојавања као последице транзиције, места, улоге и значаја транснационалних корпорација у светском друштву, методолошка питања научног изучавања глобализације и уопште научних истраживања у глобализирајућем свету.

Расправа је показала да глобализација усмеравана од стране снага глобализма води деструкцији обе врсте суверенитета. С једне стране, неоимперијална експанзија мегакапитала, тежи сламању спољњег суверенитета држава у циљу ширења простора за остваривање суперпрофита транснационалних компанија и контролу природних ресурса (за које се воде и агресивни ратови у читавој првој деценији овог века) и, с друге стране, нападнут је унутрашњи, народни суверенитет деструкцијом институција демократије и превратом друштвених класа (од радних ка власничким групама компраторске и лумпен буржоазије). Када затаји новац као средство ширења `новог светског поретка`, на сцену ступа НАТО са својим убојитим оружјем, као инструмент спољње политике САД и снага крупног капитала. Најбољи пример за то је агресија НАТО на Југославију и покушај отимања Косова и Метохије из састава Србије.

Неолиберална стратегија развоја и глобалистички модели организације друштава воде ка блокади демократских процеса, деструкције социјално-економских и културних права људи, доводећи необуржоазију на власт и ширећи просторе за неконтролисану експлоатацију у планетарним размерама и стварање центара отуђене политичке моћи. За ово друго најбољи пример је организација Европске уније, која у већој мери почива на техно-бирокупском него на демократском принципу. Партиципативна демократија бива замењена отуђеном и менаџерском организацијом власти. Снаге глобализма у савремености инструментализују људска права у сврху промоције глобалистичке идеологије, која представља теоријско `образложење` за концепт `новог светског поретка`.

Дебата која је вођена није трагала само за узроцима и последицама оваквог стања у односима процеса глобализације и десуверенизације, већ је покушала да укаже и на потребу истраживања алтернативних стратегија, путева и метода изласка из оваквог стања, јасно подвлачећи разлику између глобализације, као законитог историјског процеса и глобализма као идеологије „новог светског поретка“ и његових актера.

У том контексту је истакнуто да је и изграђивање једне целовите алтернативне стратегије и превладавања савремене светске кризе могуће на хуманистичким интернационалним и транснационалним основама, уз уважавање свих специфичности националних култура и локалних идентитета. Трансформација униполарности у мултиполарност, као процес који је у току, ствара претпоставке за овакав друштвени развој.

Расправа је показала нужност да се ова тема темељно и продубљено дугорочно истражује, у ком смислу би она могла да се реформулише као научно-истраживачки пројекат „Глобализација, десуверенизација и национални идентитети“.

Учесници скупа одали су признање Филозофском факултету Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици на одличној припреми и организацији скупа и иницирали да се наредне године одржи научни скуп на оквирну тему „Интернет и друштво“, чији би домаћин био Филозофски факултет у Нишу.

У Косовској Митровици, 15. септембра 2013. године

Учесници Међународног научног скупа „Глобализација и десуверенизација“